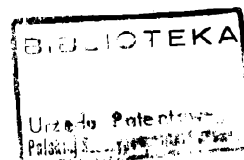

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY FOIn 1/08

Nr 3343.

Carl Prager
(Hannover, Niemcy)
i Emil Laub
(Lipsk, Niemcy).

Kl. ~~46 e 29.~~
14k, 1/08

Garnek wydychowy do silników wybuchowych, w którym się tworzy wirujący talerz gazowy.

Zgłoszono 10 sierpnia 1922 r.

Udzielono 2 listopada 1925 r.

Pierwszeństwo: 4 sierpnia 1921 r. dla zastrz. 1 — 3 (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy garnka wydychowego, w którym gazy wydychowe, wprowadzone w znany sposób dwoma przeciwległymi strumieniami, tworzą talerz gazowy. Działanie próżniowe będących dotychczas w użyciu zwykłych garnków wydychowych jest bardzo różne w zależności od zmieniającej się mocy silnika.

Według wynalazku garnek posiada taką budowę, przy której na wirowanie talerza gazowego może być wywierany większy lub mniejszy wpływ przez zastosowanie stycznych kroćców wydychowych o regulowanych przekrojach. Odrzucane siłą odśrodkową gazowe cząstki dają na-

turalnie do przedłużenia swego ruchu w kierunku stycznej i w ten sposób nie tylko wydostają się do króćców wydychowych, lecz powodują również wirowanie talerza. Przy kilku rurach przez zamknięcie jednej albo większej ilości rur, a przy jednej — przez dławienie przepływu w niej, można oddziaływać na wirowanie talerza i nastawiać stopień działania, w zależności od obciążenia silnika, co odbywa się w ten sposób, że wirowanie talerza zostaje wzmocnione albo osłabione.

Nastawianie to może być samoczynne w zależności np. od ilości obrotów albo obciążenia silnika.

Na rysunku przedstawione są przykłady wykonania wynalazku.

Na fig. 1 i 2 przedstawiona jest budowa garnka o ściśle stycznym wydychowym króćcu *g* i niezupełnie stycznym króćcu *h*. Kadłub wydychowego garnka oznaczony jest literą *i*; *k* oznacza dwie naprzeciw siebie skierowane rury, przez które spaliny silnika wchodzi do garnka. Z rysunku widać, że kłapa dławiąca *l* połączona jest ciągnem *m*, które w znany sposób łączy się z silnikiem.

Na fig. 3 i 4 uwidocznione jest, jak dwa ściśle styczne króćce *h*, *g* są wprowadzone do następnego garnka. W garnku *n* gazy wylotowe tworzą ponownie talerz gazowy, co wzmacnia działanie próżniowe całego urządzenia.

Według fig. 5 — 8 wirowanie tworzące się pomiędzy obydwoma skierowanymi naprzeciw siebie króćcami *b* garnka wydychowego może być wzmocnione jeszcze w ten sposób, że rury, doprowadzające spaliny do garnka, nadają im obrót jeszcze przed wytworzeniem się talerza. Obrót ten wskutek żywej siły gazów udziela się talerzowi i wzmacnia jego obrót. Środkami, zapomocą których osiąga się ruch obrotowy gazów w rurze *b*, są krótkie śrubowe wygięte blachy *o* (fig. 5 i 6) lub żebra *r* (fig. 7) na wewnętrznym obwodzie rury *b*, które z kierunkiem wylotu gazów tworzą kąt albo też szczeliny *q* w rurze (fig. 8), które również przeprowadzone są pod kątem do kierunku wylotu gazów.

W tym ostatnim wypadku gazy uchodzą częściowo przez szczeliny *i*, posiadając już nadany im przez szczeliny ruch obrotowy, wzmacniają ruch obrotowy talerza.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Garnek wydychowy do silników wybuchowych, w którym tworzy się wirujący talerz gazowy, znamienne tem, że ze środkowego obwodu garnka, otaczającego talerz gazowy, wychodzi jeden albo kilka króćców wydychowych, stycznych lub prawie stycznych do obwodu, które są odpowiednio mniej lub więcej zamykane zapomocą kłap, co umożliwia oddziaływanie na wydmuch, a zatem i na prędkość wirowania talerza gazowego (fig. 1 i 2).

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że odgałęziające się od środkowego obwodu osłony, otaczającej talerz, rury wydychowe wprowadzone są do innej osłony, przytem tak, by utworzył się w niej również talerz gazowy.

3. Urządzenie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że zmiany w wirowaniu talerza gazowego odbywają się wskutek samoczynnego przymykania lub dławienia przelotów w króćcach wydychowych, powodowanego zapomocą znanych środków, w sposób zależny od liczby obrotów albo od obciążenia silnika.

4. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że skierowane naprzeciw siebie rury wydychowe są zaopatrzone w skośne żebra, w śrubowe wstawki albo w skośne szczeliny, albo same są śrubowo wygięte, wskutek czego gazy zaczynają wirować w tych rurach, a wirowanie to udziela się talerzowi gazowemu i wzmacnia tem samem jego ruch obrotowy.

Carl Prager.

Emil Laub.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

